

Kvinnelige idrettsutøvere i sportsmedia

Er det mindre seksualisering av idrettskvinner i media etter #MeToo?

Bacheloroppgave i journalistikk

Universitetet i Stavanger

2021

8484.

Veileder: Ragnhild Sofie Selstø

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning	2
2.0 Problemstilling	3
2.1 Hensikt med oppgaven	3
3.0 Teori	4
3.1 Kjønn i samfunnet	4
3.2 Kvinner underlegne i idretten	5
3.3 Kvinner i media	7
3.4 Mediedekningen av kvinnelige idrettsutøvere	8
3.5 #MeToo-bevegelsen – Lov å si ifra	10
4.0 Metode	11
4.1 Datamateriale	12
4.2 Tidligere forskning: VG Sporten	14
5.0 Analyse	15
5.1 Seksualiseringen av kvinnelige idrettsutøvere	15
5.2 Med fokus på feminitet – Den «aksepterte» kvinnelige atlet	17
5.3 Å takle diskriminering i samfunnet	18
5.4 Den tradisjonelle kvinnen – «Mamma Bjørgen»	19
5.5 Med infantilisering som språklig taktikk	22
5.6 Oppsummering	23
6.0 Konklusjon	25
6.1 Svakheter med oppgaven	26
6.2 Videre forskning	27
7.0 Litteraturliste	28
8.0 Vedlegg: Data – Artikler	34

1.0 Innledning

“– Nå må du gi deg! Fortell meg når jeg har forsøkt å fremstå sexy, utbryter Cecilia Brækhus.” (VG, 2015)

Sitatet over er fra et VG-intervju med proffbokser Cecilia Brækhus publisert 9.januar 2015. Det første intervjuet Brækhus gjorde med avisen etter at lovforbudet mot proffboksing i Norge ble opphevet av den daværende regjeringen. *“Det kommer vi tilbake til, men først: Spørsmålet som engasjerte henne mest ... VG mener å ha observert at hun har ønsket å spille på det feminine – “eller som en gammel gris ville sagt, det sexy” – i offisielle sammenhenger utenfor ringen,”* heter det videre. VG vil også at Brækhus skal svare på *“påstanden om at hun vil fremstå med feminin, kvinnelig ynde for å komme bort fra det brå og brutale i ringen.”* Avslutningsvis får Brækhus attpåtil spørsmålet om *“barn er i hennes planer”*.

“Brækhus spiser menn: – Ingen fetisj jeg har” lyder overskriften til et intervju VG gjorde med proffbokseren 9.oktober 2016, der en av underoverskriftene er titulert: *“It’s raining men”* etterfulgt av teksten: *“Det er på den annen side uomtvistelig at mange menn ligger igjen som vrakgods i kjølvannet av hennes suksess i ringen.”*

Disse utdragene illustrerer hvordan kvinnelige idrettsutøvere har en tendens til å bli fremstilt i media. Først og fremst som og kvinner hvis atletikk er knyttet til deres feminitet og seksualitet (Duncan, 1990; Hargreaves, 1994; Kane, 1996; Kane & Greendorfer, 1994; Lenskyj, 1986, 1992, 1994. Gjengitt: Wenner, 2002:187) – og deretter som utøvere, som ofte sammenlignes eller stilles opp mot menn eller mannlige motstandere. Det var på bakgrunn av disse intervjuene og lignende artikler at jeg bestemte meg for å skrive en bacheloroppgave om fremstillingen av kvinnelige idrettsutøvere i media med et særlig fokus på seksualisering.

2.0 Problemstilling

Med #MeToo-bevegelsens inntog i den globale samtalen høsten 2017, ble det brått enklere å snakke høyt om tilfeller der kvinner diskrimineres, seksualiseres og underrepresenteres i samfunnet. Både sportsjournalistikken og dens hovedfagområde; profesjonell toppidrett – har historisk sett vært betydelig mannsdominert, og har en betraktelig skjev kjønnsfordeling også den dag i dag. Dette ser man tydelig spor av i mediedekningen av kvinnelige versus mannlige toppidrettsutøvere. Fremstillingen av kvinner i sport er ofte dominert av referanser til utseende, alder og familieliv, hvorimot menn fremstilles som mektige, uavhengige, dominerende og verdsette atleter.” (UNESCO, lest 2021)

På bakgrunn av dette har jeg formulert følgende problemstilling: *Hvordan har portretteringen av kvinnelige toppidrettsutøvere i Norge utviklet seg det siste tiåret?*

Særlig har jeg funnet det interessant å se nærmere på om det har skjedd en endring i hvordan kvinner fremstilles som følge av paradigmeskiftet som kom med #MeToo-bevegelsen.

2.1 Hensikt med oppgaven

Denne oppgaven tar sikte på å se hvordan mediefremstillingen av kvinnelige toppidrettsutøvere i Norge har utviklet seg det siste tiåret. Den skal undersøke om det har skjedd en åpenbar endring i denne fremstillingen i etterkant av #MeToo-bevegelsen.

For å kunne forstå mediefremstillingen av kvinnelige idrettsutøvere blir det relevant å se nærmere på både kjønnsteori og medieteorier. Dette vil jeg gå dypere inn på i neste kapittel.

Ved bruk av en kvantitativ innholdsanalyse av intervjuer med et utvalg kvinnelige idrettsutøvere skal jeg se nærmere på hvor fokuset spesifikt ligger. Funnene mine vil jeg presentere ved bruk av konkrete utdrag og eksempler.

3.0 Teori

I dette kapitlet skal jeg gå gjennom tidligere forskning og teori som jeg har lagt til grunn for min problemstilling: *Hvordan har portretteringen av kvinnelige toppidrettsutøvere i Norge utviklet seg det siste tiåret?* I første del av dette kapitlet skal jeg se nærmere på kjønnteori. Deretter skal jeg undersøke kvinner i idretten, så vel som mediedekningen av kvinner generelt. Avslutningsvis skal jeg se litt nærmere på #MeToo-bevegelsen.

3.1 Kjønn i samfunnet

For å kunne forstå fremstillingen av kvinnelige idrettsutøvere i media, er det relevant å se nærmere på *hva* kjønn er. I dag lever vi i et samfunn der forståelsen av kjønn er i stadig endring, og hvor vi etter modifikasjon av språket har introdusert nye begreper for å betegne flere kjønn og kjønnsidentiteter (Nordmarken, 2019:63). I tillegg til “menn” og “kvinner” omfavner nemlig dagens transdiskurser også kjønnsminoriteter. For eksempel “transpersoner”, “ikke-binære”, “kjønnsflytende”, “bikjønnede”. (Lundgaard, 2016). For ordens skyld har jeg i denne oppgaven valgt å kun fokusere på heteroseksuelle og cis-kjønnede problemstillinger mellom de tradisjonelle kjønnskategoriene “menn” og “kvinner”, men jeg anerkjenner at det finnes flere sosiale kjønn og legninger. I denne oppgaven vektlegges også forskning gjort om kvinner i idretten heller enn menn.

Ifølge Epstein (2006:2) er nemlig kjønns skillet mellom nettopp menn og kvinner det dypeste og mest vedvarende skillet i verden i dag. Hun hevder at dette skillet gjør at kjønn “bestemmer et individs livskvalitet og posisjon i det sosiale hierarkiet samt sjansen til å overleve det,” i referanse til at kvinner stiller særlig svakere enn menn i dagens samfunn – en idé som Sherry Ortner (1998:21) beskriver som “en universell sannhet”, og som Friedman (2001:1) støtter ved å betegne *feminisme* som et særlig fokus på å bedre “kvinnens underordnede posisjon i samfunnet”. Dette grunnleggende prinsippet kan spores helt tilbake til antikkens Hellas og Aristoteles’ idé om at “barn er underutviklede voksne og kvinner er underutviklede menn” (608b:1-14).

Ifølge West & Zimmermann (1987:127) kan vi skille mellom menn og kvinner ved hjelp av de tre konseptene *sex*, *sex categories* og *gender*. På norsk oversettes *sex* til *biologisk kjønn*, og konseptet søker å klassifisere et kjønn basert på biologiske kriterier slik som genitalia og kromosomer. Plassering i en *kjønnskategori* (forfatterens oversettelse) skjer ved å visuelt fremstå som et gitt kjønn ved hjelp av for eksempel klesstil, mens *gender* – eller *sosialt kjønn* – er forventet oppførsel som er sosialt akseptert for et kjønn sett i lys av verdier og aktiviteter. Det at kvinner er emosjonelle, skjøre og forsiktige, mens menn er sterke og maskuline er et eksempel på en sosial kjønnskonstruksjon. Valg av klesstil; slik som at kvinner skal å gå i kjole, mens menn skal gå med bukser er et annet. I nyere tid utfordres disse kjønnsstrukturene i den forstand at det nå er akseptabelt for kvinner å gå med bukser, at menn kan vise følelser, at alle barn kan leke med kjønnsnøytrale leker, og at stadig flere kvinner engasjerer seg i toppidrett (England, 2010:8).

3.2 Kvinner underlegne i idretten

“*Idretten styres av menn*” lød det i en artikkel VG publiserte i januar 2016, hvor det ble sett nærmere på kjønnsbalansen i lederstillinger i toppidretten verden over. Dette ble konklusjonen:

*14 av 240 idrettspresidenter var kvinner

*37 av 240 generalsekretærer var kvinner

*I Europa var 2 av 50 idrettspresidenter kvinner, mens det i Asia ikke var noen kvinnelige ledere. (Christiansen, 2016)

Hva gjelder antall deltakende idrettsutøvere på profesjonelt nivå, utgjør kvinner i dag 40 prosent (UNESCO, lest 2021). Disse tallene bekrefter påstanden om at sportsverden er betydelig mannsdominert.

Kane & Greendorfer (1994:31) hevder underrepresentasjonen av kvinner i idretten kan forklares med at sport er et sted der biologiske og fysiske forskjeller samvirker med sosiale og kulturelle tolkninger av kjønnsrollene. Professor Susan Bordo støtter denne teorien. Hun er en av få feministiske filosofer som har studert hvilken rolle kroppen har når det kommer til

kjønnsdiskriminering i samfunnet. Hennes hovedpoeng er at det finnes en vesentlig forskjell mellom sinnet og kroppen, og hun slår fast at kjønns skillet opprettholdes ved at kropp assosieres til kvinnen mens sinn og fornuft assosieres til menn. Bordo mener dette har rot i at kvinnen bruker kroppen til å utføre sine tradisjonelle roller, slik som det å føde barn, ha seksuelt samkvem med menn og ta vare på barn og familie (Brake, 2010:3). Menn på sin side står friere til å kun bruke kroppen til atletiske formål.

I USA sies det at det var endringsforslaget Title IX banet vei for kvinner i sport. Title IX hadde som formål å forby kjønnsdiskriminering i utdannings- og aktivitetsprogrammer, og ble lovfestet av president Richard Nixon i 1972. Takket være økt finansiering fikk jenter flere muligheter til å engasjere seg i sport, og i 2016 ble det rapportert om en enorm økning av deltakende kvinner i idretten. Blant annet engasjerte det seg 990 prosent flere jenter på videregående nivå (Brooke-Marciniak & de Varona, 2016). I resten av verden er det FNs *Universal Declaration of Human Rights* som jobber for å oppnå likestilte økonomiske, sosiale og politiske rettigheter for kvinner i sport.

Historisk sett har kvinner generelt vært svært underrepresentert i sportsverden. Da kvinner for første gang fikk delta i OL i Paris i 1900, utgjorde de 22 av 997 utøvere. Den gang konkurrerte de i fem sporter: tennis, seiling, croquet, hestesport og golf. Da kvinneboksing i 2012 ble inkludert i det olympiske programmet, ble OL i London samme år de første lekene der kvinner var deltakende i alle grener. Under Rio-OL i 2016 var det rekordmange kvinnelige deltakere, men prosentandelen kvinner var imidlertid fortsatt bare på 45 prosent (Crockett, 2016).

Helt siden 1991 har det vært et krav om at enhver ny sport som ønsker å være med i OL også må ha kvinnelige utøvere (Olympic, lest 2021), men det finnes fortsatt tilfeller der "*Kvinner og menn behandles forskjellig i idrett*," (Skeie, 2021). Slik lød overskriften til en artikkel publisert i Aftenposten i februar 2021, der det kom frem at flere kvinnerenn i verdenscupen for hopp ble avlyst som følge av koronapandemien, mens mennenes renn skulle gjennomføres som normalt (Skeie, 2021) 17.april 2021 ble det også bestemt at kvinner ikke får lov til å delta i skiflyging (Bratland, 2021). Dette på tross av at det i mars 2021 ble arrangert VM-hopprenn for kvinner i stor bakke for første gang siden det åpnet for menn i 1925 (Gamlem, 2021).

“... ingen kan være overrasket. Allerede i det vi ser på TV, i den grad rennene i det hele tatt blir vist – er det tydelig at kvinnehopp oppfattes som noe mindreverdige.” Skrev sportskommentator i NRK, Jan Petter Saltvedt som svar på at kvinnenens hopprenn ble avlyst. Dette setter ord på den underliggende konsensus at kvinner er underlegne både i idretten og i media.

3.3 Kvinner i media

På 1970-tallet startet mediepåvirkningen av kvinner for alvor. Nye idéer om hva en kvinne skulle være og hvor hun skulle stå i forhold til mannen sto på forsiden av aviser og magasiner, på reklameplakater og ble vist på film, radio og TV. Som følge av utviklingen av media, ble det undersøkt om representasjonen og portretteringen av kvinner i media var knyttet til systematisk kjønnsdiskriminering (Gill, 2007:7-9). At kvinner stadig ble plassert på sidelinjen og helst fremstilt med feminin ynde i familiesituasjoner hevder Goffman (1979) er en bekreftelse på at kvinnen blir ansett som underlegen overfor mannen (Segal; Demos, 2019:1).

Gaye Tuchman, Arlene Kaplan Daniels og James Benets (1978) samling av empiriske og teoretiske artikler i *Hearth and Home* var blant de første til å problematisere representasjonen av kvinner i media. De gikk i dybden på den systematiske fremstillingen av kvinner, så vel som hvordan kvinner blir stereotypisert (Byerly; Ross, 2006:17). Kvinnen som “irrasjonell, inkonsekvent og flyktig” er eksempler på stereotypiske kvaliteter som støttet opp mot idéen om at kvinner egnet seg best som husmødre. Der Tuchman et al. fokuserte mest på Nord-Amerika, tok Mieke Ceuleman og Guido Fauconniers (1979) UNESCO-finansierte studier for seg mediepåvirkningen i vesten, så vel som Afrika, Asia og Latin-Amerika. Felles for de to studiene var konklusjonen om at media uforholdsmessig forsterket kvinners tradisjonelle roller i hjemmet eller behandlet dem som seksuelle objekter. Dette støttes av Trisha L. Crawshaw som i en analyse av tegneserier presiserte at kvinner har en tendens til å kun bli portrettert som romantiske interesser, sytepaver eller luddere (les. forfatterens oversettelse) (Segal & Demos, 2019:3).

Det var imidlertid under United Nations Decade for Women sitt første møte i Mexico sommeren

1976 at medierepresentasjonen av kvinner for alvor ble satt på agendaen. Der ble det lagt frem en kritikk som skulle definere praktiske midler og vitenskapelige agendaer de neste tiårene. Først og fremst ble det fastslått at kvinner ble ignorert av seriøse medieaktører (i.e. nyheter). Deretter ble det sagt at kvinner ble fremstilt på en stereotypisert eller forvrengt måte, og til slutt ble det stilt spørsmåltegn ved hvorfor det var manko på kvinner i mediebransjen (Byerly, 1995). En fjerde problemstilling som i etterkant ble reist av feministiske kritikere var det faktum at stemmene til det kvinnelige publikummet ikke ble hørt (Ross, 2012:5).

På 1980-tallet vokste det følgelig frem en feministisk kritikk mot media kalt “*the turn to pleasure*”, som hadde som mål å demokratisere mediekulturen som ble ansett som “drevet av et hvitt, mannlig elitistisk monopol” (Gill, 2007:13). Dette på bakgrunn av bekymringen for at medieformer som kvinner hovedsakelig interesserte seg for ble stemplet som kjedelige og uinteressante. I sin studie av såpeoperaer konkluderte Christine Geraghty (1997) eksempelvis med at mangelen på oppmerksomhet viet til såkalte “kvinnesjangre”, var med på å forsterke dobbelstandarden i samfunnet som ellers ignorerer eller nedverdiger kvinners interesser (Gill, 2007:14).

3.4 Mediedekningen av kvinnelige idrettsutøvere

Til tross for økningen i antall kvinnelige idrettsutøvere, og en voksende sosial aksept og kjærlighet for kvinneidrett, har kvinner stort sett vært usynlige i sportsmedia (Boutilier & SanGiovanni, 1983; Brown, 1993b; Klein, 1988. Gjengitt i Brown, 1995). Faktisk vies kvinneidretten til vanlig cirka fire prosent av den samlede mediedekningen i dag (UNESCO, lest 2021). Her til lands avslørte tall fra Retriever at kun tre av de 30 mest omtalte idrettsutøverne i norsk media i 2020 var kvinner, noe som ble kritisert fra politisk hold og som fire norske sportsredaktører offentlig erkjente som “*for dårlig*” (Weiberg-Aurdal, 2021).

Det hevdes at trivialiseringen av kvinnelige idrettsutøvere skjer ved total ekskludering eller begrenset mediedekning, så vel som minimering av deres karakter og suksess.

Sportskommentator Al Trauwig sin bemerkning om de kvinnelige deltakerne under vinter-OL i

Calgary er et eksempel på det sistnevnte. “... *At some point these women were all normal little girls; somewhere along the line they got sidetracked*” sa han under åpningsseremonien i 1988 (Ólafsson, 2006:10).

At kvinners atletiske innsats og suksess blir systematisk ignorert, underrapportert eller nedverdignet, kan forstås ut ifra det fundamentale premisset at menn dominerer sporten, og at media konstruerer og opprettholder dominante ideologier, verdier og maktstrukturer knyttet til kjønn (Hargreaves, 1982:127. Gjengitt: Wenner, 2002:187). Med det utgangspunkt at *triangelen*, bestående av mannlige ledere, mannlige redaktører og mannlige sponsorer, er sentrale maktagenter i sportsverden har sportsmedia blitt døpt til en “industri for maskulin dominans” (Ólafsson, 2006:9). Den anerkjente idéen om at kvinneidretten eksempelvis selger mindre har fått media til å favorisere mannlige utøvere og prioritere å dekke mesterskap for menn.

Når det kommer til selve omtalen av kvinnelige idrettsutøvere hevdes det at den er svært overglamorisert og overfeminisert i den forstand at kvinner ofte blir presentert som for følsomme til å takle sin egen suksess, eller at de bare driver med sport før deres “ekte” liv starter (Murray, 1991:46. Gjengitt i Ólafsson, 2006:10) Dette reflekteres til dels i følgende overskrifter:

1. Gråtende Brækhus forlot Senkveld-innspilling (VG, 2011)
2. Tutta etter avskjeden: – Jeg sitter bare og griner (VG, 2019)
3. Sliten Bjørgen gråt fire dager før gulløpet (VG, 2013)
4. Bjørgen gråt etter Tour-seier: – Det nærmer seg slutten (VG, 2015)

Eksempelene over er hentet fra mitt datamateriale som presenteres i kapittel 4.1 Datamateriale. Dette er artiklene plassert i kategorien *Følelser*.

Der det i mediedekningen av kvinner generelt ligger et særlig fokus på følelser, familieforhold og/eller romantiske partnere (BBC, lest 2021) – er det i omtalen av kvinnelige idrettsutøvere i tillegg et svært prominent fokus på seksualitet og utseende. Som et svar på idéen om at idretten fremmet lesbianisme, ble det på 1900-tallet gjort et forsøk på å heller *feminisere* den slik at det skulle være akseptabelt for kvinner å delta. Videre ble idrettsarrangementer med kvinnelige deltakere omgjort til skjønnhetskonkurranser for å trekke fokuset vekk fra den røffe og

kompetitive naturen i sporten, og som en konsekvens av dette ble den kvinnelige utøveren, i motsetning til den mannlige, dømt utelukkende på bakgrunn av sitt utseende og ikke sine ferdigheter (Batty, 1995:123).

3.5 #MeToo-bevegelsen – Lov å si ifra

Det hevdes at kampanjer som #MeToo og #TimesUp har ført frem en endring i hvordan folk flest forholder seg til seksuell trakassering, vold og misbruk (Bethel, 2018). Særlig mener noen at det nå regnes som enklere å snakke høyt om tilfeller i dagens samfunn der kvinner undertrykkes. Dette fordi flere nå er mer bevisste og har enklere for å engasjere seg politisk (Jordan et al. 2018; Lah & Moya, 2018; Shugerman, 2018. Gjengitt: Castle et. al, 2020).

Nicki van der Gaag (2017:30) hevder at vi nå befinner oss i “feminismens fjerde bølge,” der kjønnsundertrykkelse ikke lenger anses som ett frittstående hovedproblem”. Dette støttes av Crenshaws (1991:4) idé om *interseksjonalitet*, et konsept som bygger på den observasjonen at rase, klasse og seksuell legning, i tillegg til kjønn, spiller viktige roller i politisk forming og representasjonsundertrykkelse. Det Van der Gaag (2017:30) videre kategoriserer som ekstra spesielt med den moderne feminismen er dens tilstedeværelse på Internett, noe #MeToo-bevegelsen antageligvis er det største beviset på.

#MeToo startet som en emneknagg på Myspace, da Tarana Burke i 2006 oppfordret kvinner til å snakke ut om seksuell trakassering på arbeidsplassen. I 2017 utviklet den seg imidlertid videre til en verdensomfattende bevegelse da en rekke Hollywood-skuespillere, med Rose McGowan, Ashley Judd, Salma Hayek og Gwyneth Paltrow i front, anklaget filmmogulen Harvey Weinstein for seksuell trakassering og voldtekt. Som følge av #MeToo ble flere menn i høye posisjoner, skyldige i å ha trakassert kvinner, avsatt over hele verden. Ifølge Scholz (2010:10) har nye utviklinger i feminismen “en tendens til å gradvis jobbe seg inn i samfunnet og påvirke vår kollektive måte å tenke på.” #MeToo er et eksempel på dette. Som en direkte konsekvens av #MeToo, opprettet en rekke firmaer egne kommisjoner for å behandle nye anklager om seksuell trakassering eller upassende oppførsel på arbeidsplassen.

4.0 Metode

I denne delen skal jeg ved bruk av en kvantitativ innholdsanalyse se nærmere på om norsk presse, gjennom det siste tiåret, har praktisert sportsmedias generelle tendens til å seksualisere eller feminisere kvinnelige utøvere. Hvis ja, skal jeg se nærmere på om dette har endret seg i etterkant av høsten 2017, og undersøke om #MeToo kan ha vært en medvirkende faktor til hvorfor.

Innholdsanalyser kan brukes til ulike formål, blant annet å finne ut hvordan mediene framstiller ulike grupper i samfunnet (Østbye et. al, 2017:209). Valget av en kvantitativ innholdsanalytisk tilnærming i denne oppgaven handlet om å finne ut hvordan mediene framstiller kvinnelige idrettsutøvere.

Hva gjelder datamateriale og enheter, har jeg valgt å ta utgangspunkt i nettartikler. Brügger (2009) peker på at nettartikler som enheter er vanskelige å definere og at de er ustabile, fordi det er enkelt å redigere og oppdatere nettekster, samt vanskelig å finne gode arkiver (Østbye et. al, 2019:212). Denne problemstillingen har jeg løst ved å kun ta utgangspunkt i *intervjuer* som Norges største nettavis *VG Nett (Sport)* har foretatt seg med de norske idrettsutøverne Cecilia Brækhus (proffbokser), Suzann "Tutta" Pettersen (golfspiller) og Marit Bjørgen (langrennsløper) i tidsperioden 1.januar 2010 til 31.desember 2020. Intervjuene har jeg funnet i *VG Netts* database på den digitale plattformen *Retriever*.

Grunnen til at jeg har valgt å ta utgangspunkt i intervjuer er at det har vært en direkte og til dels ikke-scriptert interaksjon mellom journalisten og utøveren (Clayman & Heritage, 2004:2). Det har vært en samtale der utøveren har vært i fokus – noe som videre reflekteres i artikkelen. Jeg har valgt å inkludere alle typer intervjusituasjoner med utøverne, med unntak av seiersintervjuer og pressekonferanser der flere journalister har vært til stede. Både intervjusituasjoner der *VG Nett (Sport)* kun har snakket med utøveren og utøveren + andre kilder, er inkludert i datamaterialet mitt.

Valget om å ta utgangspunkt i en nettavis gjorde jeg på bakgrunn av at mediene gjerne har andre ferdigdefinerte stier for innhold til nett enn de har til innhold på trykk – særlig når det kommer til valg av kilder, vinkling og fokus (Dearing og Rogers, 1996:90. Gjengitt i Dahlen, 2011:359). I nettaviser er sakene på toppen de mest aktuelle, mens sakene nedover på siden er gammelt nytt. Derfor blir nyhetstilbudet i praksis begrenset av de øverste sakene på forsiden, og nettavisene blir betydelig mer avhengig av *klikk*. Klikkjournalistikk bærer en rekke likhetstrekk til fenomenet tabloidjournalistikk, som ofte omhandler hverdagslige og underholdende temaer – og derfor blir innholdet gjerne mer personlig (Terøy, 2015:53:64). Privatliv er også noe sportsmedia, ifølge Kissling (1999), spesielt fremhever i omtale av kvinnelige idrettsutøvere (Fuller, 2006:35).

4.1 Datamateriale

Ifølge Svennik Høyer (1966:11) består innholdsanalyser først og fremst av “en oppdeling av tekst i meningsenheter og en optelling av disse etter bestemte kriterier” (Østbye et. al, 2019:212).

Analysematerialet mitt i denne oppgaven består av 93 intervjuer VG Nett (*Sport*) har gjort med Marit Bjørgen, 186 intervjuer med Cecilia Brækhus og 40 intervjuer med Suzann Pettersen.

Intervjuene har jeg talt og delt inn etter fokusområde på følgende måte:

	M. BJØRGEN	C. BRÆKHUS	S. PETERSEN
MOTE			
TRADISJONELL KJØNNSROLLE (MAMMA, BARN, FAMILIE)	 		
SIVILSTATUS			
FEMINISERT			
SEX/SEKSUALISERT			
UTSEENDE			
ALDER			
SPORT/PRESTASJON		 	
FØLELSER			
BAK KULISSENE (FORBEREDELSE, SPONSORER, FORVENTNINGER, PENGER, DRØMMER, KOLLEGAER OSV.)	 	 	
SKADE/FORM			
EKSPERT			

For ordens skyld omfavner kategorien *tradisjonell kjønnsrolle* alle intervjuartikler der utøvernes mammarolle, barn eller generelle familiesituasjon har stått i fokus. Kategorien *bak kulissene* dreier seg om fokus på utenomsportslige temaer som økonomi, drømmer, forventninger, sponsorsamarbeid, kollegaer og forberedelser til mesterskap eller enkeltstående konkurranser. I artiklene plassert i kategorien *sex/seksualisert* er det enten et spesifikt fokus på sex, eller prominent seksualisering av utøveren. Resten av kategoriene er relativt selvforklarende.

Hver artikkel har kun blitt plassert i én kategori til tross for at elementer i flere av artiklene også passer flere. Et eksempel er artikkelen: “*Brækhus: – Det var en tung periode*” som jeg har plassert i kategorien *sex/seksualisert*, men som også er relevant for kategorien *feminisert*. Mer om det i 5.3 *Med fokus på feminitet – Den “aksepterte” kvinnelige atlet*. Artiklene, delt inn etter fokusområde og navngitt med overskrift, er å finne i et vedlegg knyttet til denne oppgaven.

For å finne ut hvem de tre største kvinnelige idrettsutøvere i Norge det siste tiåret var, gjorde jeg en gjennomsnittsregning av plasseringene til de kvinnelige utøverne på *VG Sportens “100 største stjerner”*-liste i tidsperioden 2010 til 2020. For ordens skyld er dette en kåring *VG Sporten* siden 1996 har foretatt seg av norske utøvere de mener har utmerket seg de respektive sportsårene. Resultatet mitt ble som følger:

1. Marit Bjørgen: 1 – 1 – 1 – 1 – 1 – 2 – 3 – 3 – 14 – X – X
2. Therese Johaug* : 1 – 2 – 2 – 4 – 4 – 5 – 6 – 14 – 15 – X – X
3. Cecilia Brækhus: 2 – 2 – 4 – 4 – 5 – 5 – 5 – 6 – 8 – 9 – 32
4. Suzann Pettersen: 1 – 2 – 2 – 4 – 7 – 7 – 19 – 29 – 33 – X – X

...

(X betyr ingen plassering)

Til tross for at Therese Johaug ble regnet som større enn både Cecilia Brækhus og Suzann Pettersen, sett ut ifra plasseringer på *VG Sportens* kåring, valgte jeg henne bort på grunn av dopingsaken hun var involvert i. I 2016 testet Johaug positivt på stoffet *clostebol* under en landslagssamling i Livigno, og ble dømt til 18 måneders utestengelse. Følgelig handlet et betydelig antall artikler i *VG Netts* database om skandalen og ikke om Johaug som utøver.

Det var verdt å nevne det faktum at både Marit Bjørgen og Suzann Pettersen har lagt opp. Men, min vurdering er imidlertid at dette ikke har noen åpenbar påvirkningskraft med tanke på mitt datamateriale. Derfor har jeg heller ikke tatt hensyn til det. De har begge vært aktive utøvere i proffidretten i perioden 2010-2020, og har sett ut ifra VG Sportens “100 største stjerner”-liste også hevdet seg.

4.2 Tidligere forskning: VG Sporten

Det har ved tidligere anledninger blitt hevdet at *VG Sporten* har en tendens til å foreta seg mer detaljert mediedekning av mannlige idrettsutøvere enn de har av kvinnelige. De skal også være mer tabloide i sin tilnærming enn andre norske medier (Olafsson, 2006:66). I forskningsartikkelen *Sports, Media and Stereotypes* blir eksempelvis et oppslag fra deres papiravis sammenlignet med forsiden til *Aftenposten*.

I eksempelet vises det til mediehusenes har omtale av at terrengsyklist Gunn-Rita Dahle hadde vunnet gullmedalje. Der Dahle prydet *Aftenposten*'s forside med et stort bilde der hun smilende poserte med både sykkel og norske flagg, hadde *VG Sporten* kun viet henne et lite bilde på sin forside. På dette bildet var Dahle også ikledd kjole og hun kysset sin forlovede. I bildeteksten sto det blant annet at hun “*venter med barn*” og “*golden girl ready for marriage*” (les. “*Gulljenta er klar for å gifte seg*”, forfatterens oversettelse). Disse utdragene viser at *VG* har dratt klare konnotasjoner til Dahles privatliv, med et særlig fokus rettet mot hennes familietilværelse snarere enn hennes sportslige prestasjon.

5.0 Analyse

Ifølge Østbye et. al (2019:229) kan en kvantitativ undersøkelse følges opp med at en går dypere inn i noen tekster. I dette kapittelet vil jeg presentere noen av artiklene i mitt analysemateriale med et ikke-sportslig fokus og drøfte innholdet i dem underveis. Formålet med denne analysen er å gjøre rede for hva fokuset i et utvalg intervjuer med Marit Bjørgen, Cecilia Brækhus og Suzann Pettersen konkret har ligget på, og muligens konkludere med hvorfor basert på allerede etablert teori.

Basert på temaavgrensningen i denne oppgaven og datamaterialet jeg har presentert over, faller det naturlig å anta at journalistene i *VG Nett (Sport)* i et visst antall intervjusituasjoner har hatt et mer tabloid fokus snarere enn et rent sportslig. Tar vi bort de sportslige kategoriene; skade/form, ekspert, sport/prestasjon og bak kulissene, ser vi nemlig at Bjørgen, Brækhus og Pettersen alle har til felles at de har figurert i artikler der deres utseende, tradisjonelle kjønnsrolle, sivilstatus, alder og følelser har stått i fokus. De tre kvinnene har også blitt seksualisert i varierende grad.

5.1 Seksualiseringen av kvinnelige idrettsutøvere

Det hevdes at sport er et sted der både den mannlige tilskueren og utøveren kan få bekreftet sin identitet som heteroseksuell mann, så vel som sin fysiske, symbolske og økonomiske dominans over kvinner (Stevenson [2002] 2004:280. Gjengitt: Rogvin, 2010:19). Dette kan forklare medias tendens til å redusere kvinnelige idrettsutøvere til seksuelle objekter (George; Hartley & Paris, 2001:100) – noe Rowe (et. al, 2009:126) mener skjer, nettopp for å tilfredsstille den mannlige tilskuer (McCree, 2011).

“– *Kvinnelige idrettsutøvere burde bli anerkjent for suksessen i sine idretter, ikke for hvor pene de er,*” skrev den amerikanske twintip-utøveren Jen Hudak i et blogginnlegg i 2013. Innlegget, titulert *Sex og kvinnelig idrett*, fikk massiv oppmerksomhet fordi det satte nedgraderingen av kvinnelige idrettsprestasjoner og seksualiseringen av kvinnelige idrettsutøvere på dagsorden.

I forbindelse med blogginnlegget intervjuet *VG Sporten* en rekke norske kvinnelige idrettsutøvere, som innrømmet at seksualisering er et tema som diskuteres ofte og at “*sex selger og det vil det alltid gjøre*” (Vik, Jarlsbo og Vesteng, 2013). I Hudaks blogginnlegg ble det ikke bare satt fokus på at media seksualiserer kvinnelige idrettsutøvere, men også at kvinnene seksualiserer seg selv – gjerne i form av å stille opp lettkledd på bilder. Suzann Pettersen er den eneste av de tre utøverne jeg har tatt utgangspunkt i, som har gjort dette – noe som *VG Nett (Sport)* naturligvis har dekket.

Pettersen blir seksualisert i tre av artiklene i mitt analysemateriale – i to av disse er dette som en direkte konsekvens av hennes lettkleddede bilder i sportsmagasinet *ESPN Body Issue*. “*Tutta gleder seg over nakenfoto: – Det var kult!*” lyder overskriften til et *VG*-intervju der nakenbildene er tema, og hvorpå Pettersen blir spurt om hun angres seg, og om hun er “*ikledd golfkøller*” (Strøm, 2012). I et annet intervju melder *VG Nett (Sport)* at det “*i Norge har vært vanskelig å snakke om noe annet (les. enn Pettersens nakenbilder)*” og at “*de frekkeste poseringene ikke kom på trykk*” (Vik, 2012).

Ved to anledninger blir også Cecilia Brækhus intervjuet om nakenbilder. En gang i artikkelen titulert “*Brækhus rystet av dristig bilde: – Nei?! Ikke en ny playboy-bokser?!*” (Opsahl & Lien, 2014) og en gang i artikkelen “*Brækhus om nakenbilder: – Hadde doblett inntektene mine*”. I sistnevnte intervju blir Brækhus blant annet spurt om hun har fått tilbud om å stille lettkledd etter å ha flyttet til Tyskland for å bli proffbokser, hvorpå hun svarer bekreftende at noen har villet ha henne til å “*posere i bikini og pelskåpe*” (Opsahl, 2016).

Brækhus har, i motsetning til Pettersen, ingen direkte tilknytning til lettkleddede bilder. At hun likevel må snakke om idéen om å kaste klærne, er et eksempel på medias tendens til å erotisere kvinnelige idrettsutøvere for underholdningsverdi (McCree, 2011).

Det er kun ett av 93 intervjuer med Marit Bjørgen jeg har valgt å plassere i kategorien sex/seksualisert. Dette på bakgrunn av at Bjørgen i dette intervjuet blir bedt om å kommentere hva hun tenker om at en “*italiensk journalistsjarmør ser på henne som et sex-ikon*”.

5.2 Med fokus på feminitet – Den “aksepterte” kvinnelige atlet

Det er Cecilia Brækhus som har blitt seksualisert i flest artikler i mitt analysemateriale. I tillegg til de to intervjuene om nakenbilder som ble presentert over, blir proffbokseren selv seksualisert i tre andre artikler. Utdrag fra to av dem presenterte jeg innledningsvis i denne oppgaven, men i dette kapittelet skal jeg se enda nærmere på selve innholdet i de tre artiklene:

1. “*Brækhus spiser menn: – Ingen fetisj jeg har*” lyder overskriften til en artikkel i VGs database der Brækhus intervjues om endringene hun har gjort i staben sin. At proffbokseren “*spiser menn*” faller det naturlig å anta at er et ordspill av seksuell karakter, som baserer seg på at alle trenerne hun hadde avsluttet sine samarbeid med var menn. (VG, 2016)

2. “*Også publikum står for fall – når Cecilia Brækhus (28) bokser sin neste VM-kamp i Danmark i lårkort designerkjole*” lyder ingressen i en intervjureportasje fra 2010 der VG har vært med Brækhus på prøving av klær. Nærmere bestemt en spesialdesignet boksekjole, som Brækhus på gøy skulle bokse i for underholdningens skyld.

“– *Det som er spesielt med mine kjoler er at de bæres uten undertøy*” blir kjoledesigneren sitert røpende “*med profesjonell mine*” – noe som høyst sannsynlig inspirerte seksuelt ladde undertittelen “*uten undertøy*”. Underveis siteres også en “*dollet*” Brækhus på at hun “– *Håper alt holder ... mens hun mistenksomt prøver både stropper og skjørtelengde*” (VG, 2010).

3. I artikkelen “*Brækhus: – Det var en tung periode*” svarer Brækhus at “*hun godtar det feminine, men sexy vil hun ha seg frabedt*” på spørsmål om at “*VG mener å ha observert at hun har ønsket å spille på det feminine – “eller som en gammel gris ville sagt det, det sexy” – i offisielle sammenhenger utenfor ringen.*” (VG, 2015) Det var basert på utsagnene “*sexy*” og “*gammel gris*” at jeg plasserte dette intervjuet i kategorien sex/seksualisert, men dette er imidlertid et intervju der Brækhus også blir betydelig feminisert.

Susan K. Cahn (1994) hevder at kvinnen som profesjonell idrettsutøver sjelden blir dømt på bakgrunn av sine ferdigheter, men heller akseptert ut ifra sin evne til å forbli feminin og grasiøs.

Ifølge henne, spiller media en viktig rolle når det kommer til å definere og portrettere “den aksepterte kvinnelige atlet”. Nettopp fordi at idrett representerer maskulin kraft – femininitetens strake motsetning – kombineres ofte sport med det “*kvinnelige*” i medieomtale av idrettskvinner (Batty, 1995:123). Følgende utdrag fra 2015-intervjuet med Brækhus illustrerer dette:

“– Feminint går bra. Jeg er veldig glad i klær, det er moro. Jeg er jo jente, så jeg sminker meg og ordner håret. Det er viktig for meg, det er jo det for alle menn og kvinner; når du er i rampelyset at du føler deg bra, svarer hun på påstanden om at hun vil fremstå med feminin, kvinnelig ynne for å komme bort fra det rå og brutale i ringen.”

I tråd med Cahns teori, virker VG-journalisten her å fokusere på Brækhus’ femininitet ved å trekke klare linjer til stereotypisk feminine temaer slik som klær, sminke og styling av hår. Dette distanserer henne konsekvent fra proffboksingen hun driver med til vanlig.

Det er viktig for meg å presisere at det i dette intervjuet er et visst fokus på Brækhus’ meritter og det faktum at lovforbudet mot proffboksing i Norge nylig hadde blitt opphevet av den daværende regjeringen. Likevel vies det mye plass til å feminisere Brækhus; for eksempel ved å innledningsvis dirigere fokuset over på “*spørsmålet som engasjerte henne mest*”. Spørsmålet om hun bevisst spiller på det “*sexy og feminine*” i offisielle sammenhenger. Helt til slutt får Brækhus også spørsmål om barn, noe VG-journalisten formulerer på følgende måte: “*Kvinnelige idrettsutøvere får som regel alltid spørsmål om barn – så, er det i dine planer?*”. Dette setter konkret ord på sportsmedias tendens til å knytte kvinnelige idrettsutøvere til visse tradisjonelle kjønnsroller slik som for eksempel morsrollen (Wenner, 2002:200).

5.3 Å takle diskriminering i samfunnet

Tidligere forskning har bevist at #MeToo-bevegelsen, som hadde sin storhetstid høsten 2017, økte bevisstheten rundt seksuell trakassering i samfunnet. Den økte også empatien folk viste for ofre, så vel som økt politisk aktivisme blant unge (Freeman, 2018, Gjengitt i Castle. et.al, 2018). Langsiktig sett hevdes det at #MeToo førte fram en normativ og internalisert endring i samfunnet

når det kom til å snakke høyt om seksuell trakassering (Szekeres, Shuman & Saguy, 2020).

I #MeToo-bevegelsens ettermæle har det vokst fram et sosialt og politisk klima der det vitnes om et ønske om å være *politisk korrekt*. Særlig virker sosiale fenomener som “*woke culture*” å takle rasemessig og sosial diskriminering i samfunnet (BBC, lest 2021). “*Woke*”-kulturen regjerer på sosiale medier og er populær blant unge. Til tross for at jeg anerkjenner fenomenets formål som positivt, er selve kulturen også kritikkverdig. Den største svakheten til “*woke*”-kulturen er nok at den har en tendens til å stilne meningsmotstandere. Dette vanskeliggjør i tur gjennomføringen av fruktbare analyser og åpne debatter.

Jeg vil poengtere at det er idéen om å takle sosial urettferdighet jeg betrakter at har fått fotfeste i både media og samfunnet. På bakgrunn av dette er det rimelig å anta at utdragene jeg har presentert så langt i analysen, nok ikke kunne blitt publisert i dag. Spørsmål om hvordan Cecilia Brækhus “*fra en gammel gris sitt perspektiv anser seg selv*”, kunne muligens blitt stilt, men ikke inkludert i den ferdige artikkelen. Videre er fraser som at “*Brækhus spiser menn: – Ingen fetisj jeg har*” og at “*også publikum står for fall når Brækhus bokser sin neste VM-kamp i lårkort designerkjole*” av såpass seksuell karakter at de nok heller ikke kunne blitt publisert uten tilbakemelding.

5.4 Den tradisjonelle kvinnen – “Mamma Bjørgen”

Som nevnt i 5.1 *Seksualiseringen av kvinnelige idrettsutøvere*, ble Marit Bjørgen kun seksualisert i én av 93 artikler i mitt datamateriale. Hun er imidlertid utøveren som figurerer i flest artikler med fokus på tradisjonelle kjønnsroller og familieforhold. Mine funn viser at Bjørgen har blitt fremstilt som mamma og tradisjonell kvinne i flere intervjuer (22) enn hun har blitt fremstilt som idrettsutøver (7).

I artikkelen titulert “*– Jeg har tatt fram støvsugeren for å få henne ned på jorda igjen*” (VG, 2010), der Bjørgen og samboeren hennes blir intervjuet på Gardermoen etter å ha kommet hjem fra OL i Vancouver, dras det klare paralleller til familiemodellen om at kvinnen tilhører

kjøkkenet og at mannen er husets overhode (Ross, 2012:189). Med unntak av dette intervjuet, er det i resten av artiklene jeg har plassert kategorien *tradisjonelle kjønnsroller* et særskilt fokus på Bjørgens familieforhold og morsrolle. Dette reflekteres også i følgende overskrifter i mitt datamateriale:

VG Nett, 2015: “Veldig privat å snakke om når jeg skal ha barn”

VG Nett, 2015: “Bjørgen om barnets kjønn: – En hemmelighet”

VG Nett, 2016: “Bjørgen gikk rett inn i morsrollen”

VG Nett, 2016: “Bjørgen om sønnen: – Jeg kan sitte i flere timer og bare se på ham”

VG Nett, 2016: “Bjørgen om mammarollen: – Har ikke sovet en hel natt ennå”

VG Nett, 2016: “Bjørgen feiret med sønnen etter seieren: – Det er kanskje mamma-effekten”

VG Nett, 2017: “Bjørgen tar med seg sønnen (1) til høyden: – Kunne ikke vært borte fra ham”

VG Nett, 2017: “VM-klare Bjørgen: – Rart å reise fra Marius (1)”

VG Nett, 2017: “Slik har mammarollen forandret Marit Bjørgen”

VG Nett, 2017: “Bjørgen vurderer å ta sønnen ut av barnehagen før OL”

VG Nett, 2018: “Sølv-Bjørgen: – Viktigere å være en god mamma enn å gå gode skirenn”

VG Nett, 2018: “Bjørgen tatt imot av folket på Gardermoen: – Nå skal jeg kose meg med Marius”

VG Nett, 2018: “Bjørgen skjemmes av få Marius-skiturer”

VG Nett, 2018: “Bjørgens nye liv: – De to største gullene jeg har fått”

Her ser vi at Bjørgen, i totalt 14 overskrifter, direkte knyttes til sin morsrolle, så vel som relasjonen hun har til sine små barn. Flere av overskriftene består også av sitater, noe som høyst sannsynlig betyr at Bjørgen har fått spørsmål om morsrollen fra journalisten hun har snakket med.

Suzann Pettersen er, i likhet med Bjørgen, også mor. Mitt datamateriale viser at Pettersen har figurert i like mange intervjuer med fokus på hennes morsrolle (5) og sivilstatus (5), som hennes profesjonelle prestasjoner (5). I perioden 2010 til 2014 var Pettersen singel, og utdrag som at “*Suzann Pettersen (29) erkjenner at hennes biologiske klokke tikker, men tror neppe livet hennes*

har plass til en kjæreste – ennå”, og spørsmål som at “*sexy Suzanns*” nye herskapshus i Orlando “*ikke blir litt for mye for en som er alene?*” – er eksempler på at et visst antall intervjuer omhandlet hennes sivilstatus. Ved et par anledninger i 2011 spekuleres det også i om Pettersen og golfkollega Tiger Woods er mer enn venner da de “*storkoser seg i hverandres selskap*” (VG, 2011).

De fem artiklene med fokus på Pettersens familieforhold og morsrolle ble publisert i perioden 2014 til 2020. Hennes samboer blir først introdusert i 2014-intervjuet “*Her er Tuttas nye kjæreste hjemme på kjøkkenet*”, og etter det snakker Pettersen ved flere anledninger om bryllupsplaner og kjærestetilværelsen. I artikkelen titulert “*Tutta er gravid: – Satser videre på golfen*” er det forventningene hun har til morsrollen som er fokusområdet (VG, 2018). I dette intervjuet – der VG besøkte ekteparet i Orlando og “*Tutta på oppfordring tok en pyntepute under genseren for å kjenne på følelsen av å svinge med noe stort i magen*” – melder Pettersens ektemann at det heller er han som “*blir husmor*” med et smil. Dette utsagnet virker å spille på, og ape med den tradisjonelle idéen om at kvinnens eneste legitime domene er hjemmet (Ross, 2010:9).

Hvorfor kvinnelige idrettsutøvere spesifikt knyttes til tradisjonelle kjønnsroller i sportsmedia, forklarer Markula (2009:14) ved at idretten er et sted der maskuliniteten råder. For at kvinner ikke skal true den mannlige dominans, reproduseres de dermed som heteroseksuelle og tradisjonelt feminine. (McCree, 2011). Gjerne fremmes de også som “*en god kone og mor*” (Batty, 1995:123) – noe artikkelutdragene presentert over er eksempler på.

Ifølge Kane & Greendorfer spiller media en aktiv rolle i å konstruere stereotypiske illustrasjoner av kvinnelige idrettsutøvere, nettopp fordi de virker å spille på de sosiale kjønnskonstruksjonene som ellers finnes i samfunnet (MacNeill, 2011:122). Dette støttes av Rowe, McKay og Miller (1998), som beskriver sportsmedia som dypt kjønnsfiksert (les. forfatterens oversettelse) i den forstand at de legitimerer et skille mellom menn og kvinner. At *VG Nett (Sport)* eksempelvis virker å ironisk portrettere Suzann Pettersen som forsørger og samboeren som hjemmeværende, illustrer dette.

Det er viktig å understreke at det er forsvarlig at Pettersen og Bjørgen, som begge er mødre, figurerer i artikler der deres morsrolle er tema. Det er unektelig i kvinnens anatomi og natur å bære fram et barn, og det hersker liten tvil om at dette påvirker hennes evne til å yte sportslig. Det er i så måte ikke galt å sette spørsmålstegn ved påvirkningskraften et svangerskap har på en karriere som kvinnelig, profesjonell idrettsutøver. Overskriften *“Tutta er gravid: – Satser videre på golfen”* er et eksempel der denne problemstillingen adresseres på en nøytral måte. Det særlige fokuset på barn og familieliv, som vist i de 14 overskriftene om Marit Bjørgen, faller imidlertid under tendensen til at kvinner blir fremstilt i familiesituasjoner (Segal; Demos, 2019:1)

For ordens skyld vil jeg nevne at det er én artikkel i mitt analysemateriale der Cecilia Brækhus, som ikke er mor, får spørsmål om familie. I dette intervjuet hevdes det at Cecilia Brækhus *“ikke har tid til familie”*, og videre påpekes det at *“Brækhus er 29 år gammel”* og at *“kvinner i den alderen er godt vant med å bli konfrontert med den biologiske klokken som kanskje varsler et ønske om å slå seg til ro og stifte familie”* (VG, 2010).

5.5 Med infantilisering som språklig taktikk

Det er ikke bare som mødre at sportsmedia har en tendens til å portrettere kvinnelige idrettsutøvere. I sin analyse av vinter-OL i 1992 identifiserte Daddario (1994) også tre språklige taktikker sportsmedia benyttet seg av for å fremme den mannlige norm og regelrett trivialisere kvinnene. Én av disse taktikkene reduserte dem til døtre ved å legge et særlig fokus på deres familieforhold (Fuller, 2006:34). Intervjuet titulert *“Mamma vil at Marit Bjørgen legger opp etter Falun-VM”*, som jeg har plassert i kategorien *feminisert*, er et eksempel der Bjørgen fremstilles som datter i en alder av 34 år. I dette intervjuet poengteres det at *“Mamma Bjørgen klappet for datteren Marit da hun mottok NM-sølv ... Etter å ha gitt datteren flere gode klemmer, sa hun dette til VG: – Jeg håper det snart er slutt”* (VG, 2015). Videre svarer Marit Bjørgens mor også på spørsmål om hun ønsker seg barnebarn, noe som virker å sette fokus på skiløperens alder og private familieliv.

En annen taktikk Daddario avdekket var sportsmedias tendens til å infantilisere kvinnelige

idrettsutøvere (Fuller, 2006:34). I de to Cecilia Brækhus-intervjuene jeg har plassert i kategorien feminisert gjøres dette. Det beste eksempelet på infantiliseringen av Brækhus er nok artikkelen titulert *“Her bli Brækhus som ei skolejente”* – som i og for seg fremstiller den daværende 29-åringen i et relativt barnslig lys. Videre meldes det også at hun *“var tøff og bestemt i blikket under innveilingen. Men da hun skulle hilse på Evander Holyfield (48) ble hun fnisete ...”* (VG, 2011) I artikkelen har VG Nett (Sport) vært med på møtet mellom Brækhus og et av hennes største idol, noe som skildres på følgende måte: *“Med et bredt og litt usikkert glis rakte Brækhus fram hånden og stotret fram noen høflighetsfraser.”*

Den andre artikkelen om Brækhus som er plassert i kategorien feminisert dreier seg også om et stjernemøte. I intervjuet *“Tyler overrasket Brækhus med kyss”* intervjues proffbokseren om et møte hun hadde med Aerosmith-vokalistene Steven Tyler i Oslo tidligere samme dag, der han *“benyttet sjansen til å gi henne et kyss på kinnet”* (VG, 2014).

Infantiliserings som disse utdragene illustrerer, kan støtte opp mot Fullers (2006:35) konklusjon om at kvinnelige idrettsutøvere ofte blir fremstilt som *“noe annet enn”* bare profesjonell atlet. Gjerne for å undergrave deres status og legitimitet i idretten, og gjerne ved bruk av ambivalent språk. Duncan (1990) peker nemlig på at sportsjournalister rent språklig har en tendens til å portrettere idrettskvinner som både *“mektige, modige og dyktige ...”* og som *“søte, sårbare og barnslige ...”* på samme tid. Hvorfor dette er et problem kan nok en gang ses ut ifra idéen om at sporten er mannsdominert. Gloria Steinem (1992) oppsummerer det slik at *“all patriarchal cultures idealize, sexualize and generally prefer weak women”* (Fuller, 2006:34) – derav den ambivalente fremstillingen av idrettskvinner.

5.6 Oppsummering

Det har historisk sett rådet en idé om at idretten er et fundamentalt maskulint domene som er upassende for kvinner. Denne oppfatningen har tidligere resultert i at kvinner har blitt ekskludert fra å delta eller forskjellsbehandlet for å *“beskytte dem”* fra sportslige muligheter (Brake, 2010:45). I dag faller det naturlig å anta at den også ligger til grunn for kvinners tendens til å bli

urettferdig representert i sportsmedia.

I denne oppgaven har jeg presentert et utvalg intervjuartikler der *VG Nett (Sport)* virker å ha trivialisert de tre største kvinnelige idrettsutøverne i Norge det siste tiåret: Marit Bjørgen (skiløper), Cecilia Brækhus (proffbokser) og Suzann Pettersen (golfspiller). Formålet med oppgaven har vært å se nærmere på hvordan norsk media har portrettert disse idrettskvinnene det siste tiåret, samt undersøke om de har blitt feminisert eller seksualisert. I min hypotese tok jeg utgangspunkt i at dette var noe norsk sportsmedia hadde praktisert, og dette bekrefter mine funn. Mitt analysemateriale viser at alle de tre utøverne ubestridelig har figurert i artikler med fokus på deres *sex appeal* og femininitet ved flere anledninger.

Mine funn kan oppsummeres på følgende måte:

1. Alle de tre idrettskvinnene har blitt seksualisert og feminisert i perioden 2010-2016.
2. Ingen har blitt seksualisert etter høsten 2017.
3. Bjørgen og Pettersen, som begge er mødre, har blitt feminisert og direkte knyttet til den tradisjonelle morsrollen etter 2018.
4. De aller fleste intervjuene *VG Nett (Sport)* gjorde med de tre idrettskvinnene i perioden 2010-2020 er plassert i kategorien *bak kulissene*. Dette betyr altså at de omhandlet sponsorsamarbeid, forberedelser, forventninger, økonomi, kollegaer osv.

Det er viktig å presisere at det har vært et betydelig fokus på sport i flere av intervjuene jeg har analysert i denne oppgaven. I majoriteten av intervjuene *VG Nett (Sport)* eksempelvis gjorde med Cecilia Brækhus lå fokuset på sport/prestasjon og diverse utenomsportslige ting bak kulissene, så det er på ingen måte slik at kvinnelige idrettsutøvere *kun* seksualiseres eller feminiseres. Mitt hovedfunn i denne oppgaven er imidlertid at seksualisering av kvinnelige idrettsutøvere er en tendens som også norsk sportsmedia har praktisert det siste tiåret.

6.0 Konklusjon

Min problemstilling i denne oppgaven var: *Hvordan har portretteringen av kvinnelige toppidrettsutøvere i Norge utviklet seg det siste tiåret?*

Jeg konkluderer med at portretteringen har utviklet seg i en mindre seksualisert retning. Reduseringen av seksualiserte vinklinger i mitt analysemateriale har nemlig vært svært merkbar etter 2018. Mine funn viser at hverken Marit Bjørgen, Cecilia Brækhus eller Suzann Pettersen har blitt seksualisert etter dette året. Dét kan det være flere grunner til, men det er rimelig å anta at #MeToo har hatt en finger med i spillet.

Med utgangspunkt i #MeToo hevdes det at vi nå befinner oss i “feminismens fjerde bølge,” der kjønnsundertrykkelse ikke lenger anses som ett frittstående hovedproblem (Gaag, 2017:30). I etterkant av høsten 2017 har vi følgelig vært vitne til flere viktige milepæler for kvinner i sport. I desember 2018 ble eksempelvis fotballspiller Ada Hegerberg tildelt den gjeve prisen Ballon d’Or, som første kvinne i historien. I nyere tid har også norsk media, med Viaplay i front, fremmet et ønske om å satse på kvinnefotball (Barka, 2021). Det er altså en trend at kvinner stadig blir mer seriøst behandlet i sportsverden.

Det har i etterkant av #MeToo også vokst fram et sosialt og politisk klima som søker å takle ulike typer diskriminering i samfunnet. Etter min oppfatning virker media, i tråd med denne situasjonen, å være mer åpen for inkludering og rettferdighet. Dette kan være med på å forklare hvorfor det i mitt analysemateriale ikke har vært tegn til seksualisering i senere år. Slik jeg betrakter det, kunne heller ikke tilfeller av åpenbar seksualisering av en kvinnelig idrettsutøver gått ubemerket hen i dagens politiske klima. Ei heller seksualisering av en mannlig utøver for den saks skyld. Det er nemlig rimelig å anta at språklig omtale av seksuell karakter er noe journalister tar økt hensyn til post-#MeToo

6.1 Svakheter med oppgaven

Den mest åpenbare svakheten med denne oppgaven er at jeg kun har undersøkt hvordan kvinnelige idrettsutøvere blir fremstilt i sportsmedia. Jeg tar høyde for at mannlige idrettsutøvere også har en tendens til å bli seksualisert, men fordi en urettferdig mediefremstilling er mer prominent blant kvinnelige idrettsutøvere, har jeg valgt å ta utgangspunkt i kvinner.

Duncan og Hashbrook (1998) fastslår også at mediefremstillingen av idrettskvinner er verdig kritikk. De peker på at media bevisst bruker et ambivalent språk for å kontrollere kvinners inntog i det mannlige domenet som sporten er (Fuller, 2006:36).

Videre tar jeg høyde for at alder også kan ha spilt en rolle i hvorfor de tre utøverne i mitt analysemateriale ikke er blitt seksualisert etter 2018. I dag er Marit Bjørgen og Suzann Pettersen henholdsvis 41 og 40 år, mens Cecilia Brækhus er yngst i en alder av 39 år. I artikkelen der Bjørgen svarer på et sex-spørsmål siteres hun på at hun *"er begynt å bli en gammel kvinne"* og at *"de yngre jentene, som Therese (Johaug) og Heidi (Weng), er mye mer sexy"* (VG, 2013). Likevel viser også mine funn at Cecilia Brækhus, som er to år yngre enn Bjørgen, ble seksualisert så sent som i en alder av 35 år.

Jeg kunne også ha gått nærmere inn på VG Sporten som redaksjon. I 2016 var 2 av 23 fast ansatte journalister i *VG Sporten*, kvinner (VG, 2016). Det er muligens flere i dag, og dette gjør muligens utslag på det redaksjonelle innholdet. Alle artiklene jeg fant med seksuelle vinklinger ble skrevet av menn. Dette kunne jeg eksempelvis utforsket videre.

6.2 Videre forskning

I en større oppgave hadde det vært relevant å sammenligne mediefremstillingen av både kvinner og menn. Norge er en vintersportnasjon, og det kunne vært interessant å sammenligne fremstillingen av Bjørgen med mannlige kollegaer som for eksempel Martin Johnsrud Sundby, som er far. Det kunne også vært interessant å ta for seg portretteringene av alle utøverne på både damelaget og herrelaget i langrenn. Da ville også Therese Johaug, som jeg i denne oppgaven valgte bort, vært aktuell å se nærmere på.

Litteraturliste

Bøker, avhandlinger og tidsskrifter

Wenner, Lawrence (Ed.) (2002) *MediaSport*, p.187. Routledge. London

Gill, Rosalind (2007) *Gender and the Media*. Polity Press, p.7, 9, 13,14. Cambridge, Malden

Segal, Marcia Texler; Demos, Vasilikie (2019) p.1-3. *Gender and the Media: Women's Places*. Volume 26. Emereald Publishing Limited. Bingley, UK.

England, Paula (2010) *Uneven and Stalled*, p.8. Tilgjengelig på:

<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0891243210361475>

West, Candace; Zimmermann, Don H. (1987) *Doing Gender*, p.127, SAGE.

Epstein, Cynthia Fuchs (2006) *Great Divides: The Cultural, Cognitive, and Social Bases of the Global Subordination of Women*, p.2.

Aristoteles (608b.c) *Generation of Animals*, p.1-14. Tilgjengelig på:

<https://ebooks.adelaide.edu.au/a/aristotle/generation/book1.html>

Friedman, Jane (2001) *Feminism*, p.1.

Crenshaw, Kimberle (1991) *Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics and Violence against Women of Colour*, p.4.

Byerly, Carolyn M. & Ross, Karen (2006) *Women and Media: A Critical Introduction*, p.17.

Tilgjengelig: <https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.uis.no/lib/uisbib/reader.action?docID=243589>, Blackwell Publishing

Brake, Deborah L. (2010) *Getting in the Game : Title IX and the Women's Sports Revolution*, p.3, 45, ProQuest Ebook Central. Tilgjengelig: <https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.uis.no/lib/uisbib/detail.action?docID=866217>, New York University Press.

Clayman, Steven & Heritage, John (2004) *The News Interview: Journalists and Public Figures on the Air*, p.2. Cambridge University Press

<https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.uis.no/lib/uisbib/reader.action?docID=202408>

Ross, Karen (2010) *Gendered Media*, p.9. Tilgjengelig: <https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.uis.no/lib/uisbib/reader.action?docID=1117186#>, Rowman & Littlefield Publishers, Inc. Plymouth

Kane, Mary Jo & Greendorfer, Susan L (1994): *The medias role in accommodating and resisting stereotyped images of women in sport*, p.31.

Ross, Karen (Ed.) (2012) *The Handbook of Gender, Sex and Media*, p.5, 189, Tilgjengelig:

<https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.uis.no/lib/uisbib/reader.action?docID=818760#>

Wiley Blackwell

Fuller, Linda (Ed.) (2006) *Sport, Rhetoric, and Gender: Historical Perspectives and Media*

Representations, p.34-36. Tilgjengelig: <https://ebookcentral-proquest-com.ezproxy.uis.no/lib/uisbib/reader.action?docID=308153>,

Palgrave MacMillan.

Bethel, Claire (2018) #MeToo: The Perfect Storm Needed to Change Attitudes Toward Sexual Harassment and Violence. Tilgjengelig:

https://www.jstor.org/stable/48515212?sid=primo&seq=1#metadata_info_tab_contents Harvard

T.H. Chan School of Public Health, Vol.16.

Terøy, Vegard (2015) *Klikk og journalistikk: En komparativ analyse av tekstlige virkemidler på norske delenettssteder og nettaviser*, p.53, 64 (masteroppgave) Universitetet i Agder.

Ólafsson, Kjartan (2006) *Sport, Media and Stereotypes: Women and Men in Sports Media*, p.9, 10, 66. Centre for Gender Equality in Iceland. Tilgjengelig:

https://www.researchgate.net/profile/Kjartan-Olafsson/publication/267447164_Sport_Media_and_Stereotypes_Women_and_Men_i_Sports_Media/links/604894264585154e8c8b443a/Sport-Media-and-Stereotypes-Women-and-Men-i-Sports-Media.pdf?origin=publication_detail

Batty, Christina & MacNeill, Margaret (1995) *Canadian Woman Studies – Les Cahiers de la Femme*, p.122-123. Volume 15, Number 4. York University.

Samlet: Batty, Christina (1994) *Coming On Strong: Gender and Sexuality in Twentieth Century Women's Sport*. Lest:

MacNeill, Margaret (1994) *Women, Media and Sport: Challenging Gender Values*.

George, Christeen; Hartley, Andrew; Paris, Jenny (2001) *Focus on Communication in Sport: The representation of female athletes in textual and visual media*, p.100. Tilgjengelig: <https://www-emerald-com.ezproxy.uis.no/insight/content/doi/10.1108/13563280110391007/full/pdf?title=the-representation-of-female-athletes-in-textual-and-visual-media>

Rogvin, U. B. (2010) *En studie av kjønnskonstruksjoner i Dagbladet Sportmagasinet*, p.19. (masteroppgave) Universitetet i Bergen.

Brooke-Marciniak, Beth A., Varona, Donna de (2016) *Amazing things happen when you give female athletes the same funding as men*. <https://www.weforum.org/agenda/2016/08/sustaining-the-olympic-legacy-women-sports-and-public-policy/>

Dahlen, Øystein Pedersen (2011) *Nettavisar: Full tilgang og flytende produksjon*, p.359 <https://www-idunn-no.ezproxy.uis.no/file/pdf/51496248/art03.pdf> (Lest: 05.05.2021)

Artikler, internettsider

UNESCO. *Gender Equality in Sports Media*. (Lest 18.02.2021)

<https://en.unesco.org/themes/gender-equality-sports-media>

UNESCO (2019) *Women and football: #ChangeTheGame – towards gender equality in sports*. (Lest 10.03.2021) <https://en.unesco.org/news/women-and-football-changethegame-towards-gender-equality-sports>

Weiberg-Aurdal, Jan Magnus (2021) Refser redaksjonene for skjev kjønnsfordeling: Pinlig dårlig, erkjenner sportsredaktør. (Lest: 23.02.2021) Tilgjengelig: <https://m24.no/egil-sande-egil-sundvor-eirik-borud/refser-redaksjonene-for-skjev-kjonnsfordeling--pinlig-darlig-erkjenner-sportsredaktor/310265>

Weiberg-Aurdal, Jan Magnus (2021) *Kun tre kvinner blant de 30 mest omtalte idrettsutøvere i Norge i fjor: – Oppsiktsvekkende*. (Lest: 23.02.2021) Tilgjengelig: <https://m24.no/guro-lindebjerg-medieomtale-retriever/kun-tre-kvinner-blant-de-30-mest-omtalte-idrettsutoverne-i-norge-i-fjor--oppsiktsvekkende/308746>

International Olympic Committee. When did women first compete in the Olympic Games? Tilgjengelig: <https://olympics.com/ioc/faq/history-and-origin-of-the-games/when-did-women-first-compete-in-the-olympic-games> (Lest: 23.04.2021)

Christiansen, Anders K. (2016) *Idretten styres av menn: – Det er jaggu meg på tide at det skjer noe*. (Lest: 1.04.2021) <https://www.vg.no/sport/i/7268w/idretten-styres-av-menn-det-er-jaggu-meg-paa-tide-at-det-skjer-noe>

Lundgaard, Hilde (2016) *Et kjønn som passer for deg?* (Lest: 14.04.2021) <https://www.aftenposten.no/norge/i/4dB5o/et-kjoenn-som-passer-for-deg>

Nordmarken, Sonny (2019) *Queering Gendering: Trans Epistemologies and the Disruption and*

Production of Gender Accomplishment Practices, s. 63. Vol.45, No. 1 Feminist Studies, Inc.
Tilgjengelig på: <https://www.jstor.org/stable/10.15767/feministstudies.45.1.0036>
(Lest: 14.04.2021)

McCree, Roy Dereck (2011) *The Death of a Female Boxer: Media, Sport, Nationalism, and Gender*. (Lest: 04.05.2021) Tilgjengelig: <https://journals-sagepub-com.ezproxy.uis.no/doi/epub/10.1177/0193723511426290>

Barka, Even Hye T. (2021) *Viaplay satser hardt på kvinnefotball: – Skal være sterkest på sport*. (Lest: 11.05.2021) .lgengelig: <https://m24.no/anders-jensen-fotball-nent-group/viaplay-satser-hardt-pa-kvinnefotball--skal-vaere-sterkest-pa-sport/323575>

BBC (2019) *Barack Obama challenges ‘woke’ culture*. (Lest: 11.05.2021) Tilgjengelig: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-50239261>

Vik, Marius; Jarlsbo, Øystein; Vesteng, Camilla (2013) *Norsk OL-håp: Sex selger, det vil det alltid gjøre*. Tilgjengelig: <https://www.vg.no/sport/i/JzyP7/norsk-ol-haap-sex-selger-det-vil-det-alltid-gjoere> (Lest 23.04.2021)

Crockett, Zachary (2016) *More women will compete in Rio 2016 than in any other Olympics*. Tilgjengelig: <https://www.vox.com/2016/8/5/12386612/rio-olympics-2016-women> (Lest 23.04.2021)

Brown, Peter (1995) *Gender, The Press & History: Coverage of Women’s Sport in the Newcastle Herald, 1890-1990*. Tilgjengelig: <https://journals-sagepub-com.ezproxy.uis.no/doi/abs/10.1177/1329878X9507500105>

Gamlem, Magnus (2021) *Sagen jubler for historisk hopprenn: – Skulle bare mangle*. Tilgjengelig: <https://www.vg.no/sport/hopp/i/qAmPGO/sagen-jubler-for-historisk-hopprenn-skulle-bare-mangle>
(Lest: 28.04.2021)

Skeie, Margrethe Lindebø (2021) *Kvinner og menn behandles forskjellig i idretten*. Tilgjengelig: <https://www.aftenposten.no/podkast/i/KyP4d7/kvinner-og-menn-behandles-forskjellig-i-idrett> (Lest: 28.04.2021)

Bratland, Tore Ulrik (2021) *Knusende beskjed*. Tilgjengelig: <https://www.dagbladet.no/sport/knusende-beskjed/73655905> (Lest 28.04.2021)

Hudak, Jen (2013) *Sex and the Female Athlete*. *Jenhudak.com*.
<https://www.jenhudak.com/blog/sex-and-the-female-athlete>

Castle, Jeremiah J.; Jenkins, Shannon; Ortbals, Candice D.; Poloni-Staudinger, Lori; Strachan, J. Cherie (2020) *The Effect of the #MeToo Movement on Political Engagement and Ambition in 2018*. Tilgjengelig: <https://journals-sagepub-com.ezproxy.uis.no/doi/full/10.1177/1065912920924824> (Lest 29.04.2021)

Szekeres, Hanna; Shuman, Eric; Saguy, Tamar (2020) Views of sexual assault following #MeToo: The role of gender and individual differences. Tilgjengelig: <https://www-sciencedirect-com.ezproxy.uis.no/science/article/pii/S0191886920303925?via%3Dihub> (Lest: 11.05.2021)

Saltvedt, Jan Petter (2021) Hva skal vi egentlig med kvinnehopp? Tilgjengelig: https://www.nrk.no/sport/hva-skal-vi-egentlig-med-kvinnehopp_-1.15371788 (Lest: 28.04.2021)

Data: Artikler

Cecilia Brækhus

2010: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/bEqEv/braekhus-satser-paa-bokse-kjole>

2010: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/8nRRQ/braekhus-dropper-gallakjolen>

2010: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/wannP/slik-skal-braekhus-bli-legendarisk>

2010: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/1mdkl/braekhus-hottere-enn-noen-gang>

2010: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/ron08/braekhus-roemmer-for-aa-finne-overskudd>

2011: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/d6rRB/her-blir-braekhus-som-ei-skolejente>

April 2011: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/02jPM/graatende-braekhus-forlot-senkveld-innspilling>

April 2011: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/zm5vv/braekhus-skal-ikke-se-ut-som-en-loff>

2012: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/xaAql/single-braekhus-ikke-enkelt-aa-vaere-sammen-med-meg>

2014: <https://www.vg.no/sport/i/PMeO7/single-braekhus-i-spoekhumoer-jeg-har-et-heftig-kjaerlighetliv>

2014: <https://www.vg.no/sport/i/aA54E/braekhus-rystet-av-dristig-bilde-nei-ikke-en-ny-playboy-bokser>

2014: <https://www.vg.no/sport/i/vM3gp/tyler-ovrasket-braekhus-med-kyss>

2015: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/Gkrj6/braekhus-det-var-en-tung-situasjon>

2016: <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/wWWLL/braekhus-om-nakenbilder-hadde-doblet-inntektene-mine>

2016: <https://ws.retriever-info.com/doccy/proxy/showoriginal?url=http%3A%2F%2Fwww.vg.no%2Fsport%2Fkampsport%2Fcecilia-braekhus%2Fbraekhus-spiser-menn-ingen-fetisj-jeg-har%2Fa%2F23816588%2F&sessionId=b237aff6-9ffe-4019-ae83-1554538e9bfd>
– <https://www.vg.no/sport/kampsport/i/nznw5/braekhus-om-alle-byttene-i-staben-hennes-handler-om-aa-oese-paa-med-impulser>

Suzann Pettersen

2010: <https://www.vg.no/sport/i/AekWn/tutta-oensker-seg-norsk-mann-om-seks-aar>

2010: <https://www.vg.no/sport/i/XKdv7/slik-er-tuttas-stjerneliv-i-usa>

2011: <https://www.vg.no/sport/i/8eRzE/suzann-jeg-blir-irritert>

2011: <https://www.vg.no/sport/i/AjExA/tiger-og-tutta-det-blir-mye-skitsnakk-for-aa-si-det-saann>

2011: <https://www.vg.no/sport/i/Rvm4A/suzann-pettersen-til-vg-om-forholdet-til-tiger-woods-jeg-tror-ikke-tiger-toer-aa-proeve-seg-til-det-har-vi-altfor-mye-respekt-for-hverandre-som-golfspillere>

2012: <https://www.vg.no/sport/i/vLBqB/tutta-gleder-seg-over-nakenfoto-det-var-kult>

2012: <https://www.vg.no/sport/i/1KkXq/tutta-de-frekkeste-poseringene-kom-ikke-paa-trykk>

2014: <https://www.vg.no/sport/i/9RWlq/her-er-tuttas-nye-kjaereste-hjemme-paa-kjoekkenet>

2015: <https://www.vg.no/sport/i/0m4Po/tutta-om-kjaeresten-vi-er-dream-team>

2016: <https://www.vg.no/sport/i/bpx6l/tutta-skal-gifte-seg-i-januar-men-maa-klare-seg-uten-mrzika-i-ol>

2016: <https://www.vg.no/sport/i/12GJW/tutta-foerst-barn-saa-ol-i-2020>

2018: <https://www.vg.no/sport/i/KvemLE/tutta-er-gravid-satser-videre-paa-golfen>

2018: <https://www.vg.no/sport/i/m69w4g/tutta-vet-ikke-om-hun-satser-for-fullt-igjen-gidder-ikke-aa-komme-tilbake-halvveis>

2019: <https://www.vg.no/sport/i/70Lqyo/tutta-etter-avskjeden-jeg-sitter-bare-og-griner>

2020: <https://www.vg.no/sport/i/70w5do/suzann-pettersen-etter-den-legendariske-putten-har-ikke-roert-golfkoellene-siden>

Marit Bjørgen

2010: <https://www.vg.no/sport/i/QQKgj/ol-dronningen-bjoergen-spiste-middag-med-kongen>

2010: <https://www.vg.no/sport/i/eAmnK/jeg-har-tatt-fram-stoevsugeren-for-aa-faa-henne-ned-paa-jorda-igjen>

2010: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/G4E3J/bjoergen-skal-feire-med-julegaveshopping>

2012: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/oX6l0/bjoergen-neste-aar-kler-jeg-paa-meg>

2013: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/np575/sliten-bjoergen-graat-fire-dager-foer-gulloepet>

2013: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/MOME5/disse-blondinebildene-faar-bjoergen-til-aaglise>

2013: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/dyoO1/trukket-frem-som-sex-ikon-pekte-paa-johaug-og-weng>

2013: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/dXXXj/jeg-spiser-det-jeg-kommer-over>

2013: <https://www.vg.no/sport/i/GkEIJ/slik-pleier-marit-bjoergen-kjaerligheten>

2014: <https://www.vg.no/sport/i/5xv26/langrennsdronningen-blir-giret-av-johaug-duell>

2014: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/BOkq0/slik-bygger-bjoergen-superkroppen>

2014: <https://www.vg.no/sport/i/8g5M2/bjoergen-har-skikkelig-hjemlengsel>

2015: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/Lw6E4/bjoergen-graat-etter-tour-seier-det-naermer-seg-slutten>

2015: <https://www.vg.no/sport/i/k7Q0k/mamma-vil-at-marit-bjoergen-legger-opp-etter-falun-vm>

2015: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/MK7ar/bjoergen-veldig-privat-aa-snakke-om-naar-jeg-skal-ha-barn>

2015: August 2015: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/LwAa1/bjoergen-om-barnets-kjoenn-en-hemmelighet>

2016: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/ldpM3/bjoergen-gikk-rett-inn-i-morsrollen>

2016: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/122rW/bjoergen-paa-ra-ta-ta-i-comebacket-startnummeret-er-litt-trangt>

2016: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/022g0/bjoergen-om-soennen-jeg-kan-sitte-i-flere-timer-og-bare-se-paa-ham>

2016: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/42Px9/bjoergen-om-mammarollen-har-ikke-sovet-en-hel-natt-ennaa>

2016: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/VEVdJ/bjoergen-innser-nye-tider-jeg-trener-mindre>

2016: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/11XWJ/bjoergens-roerende-hyllest-til-samboeren>

2016: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/zavvb/bjoergen-feiret-med-soennen-etter-seieren-det-er-kanskje-mamma-effekten>

2017: <https://www.vg.no/sport/i/027R6/bjoergen-tar-med-seg-soennen-1-til-hoeyden-kunne-ikke-vaert-borte-fra-ham>

2017: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/woAad/vm-klare-bjoergen-rart-aa-reise-fra-marius-1>

2017: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/GWvV9/slik-har-mammarollen-forandret-marit-bjoergen>

2017: <https://www.vg.no/sport/i/9g8Vd/bjoergen-vurderer-aa-ta-soennen-ut-av-barnehagen-foer-ol>

2018: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/4d78oR/soelv-bjoergen-viktigere-aa-vaere-en-god-mamma-enn-aa-gaa-gode-skirenn>

2018: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/bKqlaA/bjoergen-tatt-imot-av-folket-paa-gardermoen-naa-skal-jeg-kose-meg-med-marius>

2018: <https://www.vg.no/sport/i/xRwnMV/bjoergen-skjemmes-av-faa-marius-skiturer>

2018: <https://www.vg.no/sport/i/gPBzoL/slik-blir-bjoergens-nye-liv>

2018: <https://www.vg.no/sport/i/bKoqXg/bjoergen-nektet-aa-tro-paa-samboerens-roerende-taarer>

2019: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/4qO2VV/bjoergens-nye-liv-de-to-stoerste-gullene-jeg-har-faatt>

2020: <https://www.vg.no/sport/langrenn/i/pA6kB6/bjoergen-aapner-for-flere-renn-faar-se-hvor-fristet-jeg-blir>